

Den berättande stenen

Har du tänkt så mycket sten det finns? Du ser dem säkert överallt. Olika storlekar, olika färg och form. Tänk om stenar kunde tala - de skulle kunna berätta så mycket för oss. Vad tror du att stenarna i skogen skulle berätta? Eller stenarna på gatan? Nu vet ju vi att stenar inte kan tala... eller? Jag ska berätta för er om den berättande stenen. Har ni hört talas om den? För länge, länge sedan i de Skånska skogarna, så bodde det en pojke som hette Ernst. Han bodde tillsammans med sin mamma och katt. Ernst älskade att läsa böcker, han lånade gärna böcker från skolan. Varje kväll före han somnade så läste han och drömde att han var med i berättelserna som han läste. En mörk decemberkväll kunde han inte somna. Han tittade ut genom fönstret, han såg den mörka skogen som var alldeles täckt av snö. Det var kallt, Ernst kröp ner under sitt täcke och tände sin ficklampa. Han öppnade boken om Stig och den magiska snöflingan. Det var hans absoluta favoritbok. Ernst hade svårt att fokusera på boken, han kände sig lite ensam. "Tänk om jag haft någon att läsa för" viskade Ernst till sig själv. Plötsligt kände han en duns på sitt täcke. Han blev rädd och kröp ihop. Vad kunde det vara som landat på sängen? Ernst stack ut sin hand försiktigt och kände efter.. han drog av täcket och tittade... en sten?!

Hur kom den dit? Stenen såg inte ut som alla andra stenar. Den hade två små ögon som stirrade på honom. Stenen hade också en liten tomteluva på sig. Det var nog det konstigaste som Ernst sett. Kunde det varit katten som släppt stenen på sängen? Ernst tittade sig omkring men kunde inte se sin katt någonstans. Så märkligt! Stenen började skaka och göra små pipande ljud. "Fryser du?" viskade Ernst, "ja aa ja..." svarade stenen. Ernst hoppade till, en sten som kunde prata? Han måste väl drömma? Ernst letade upp en liten ask som han bäddade med bomull. Han la sedan ner stenen i asken och tittade på den... "Vem är du?" frågade Ernst. "Jag är en berättande sten" svarade stenen. Stenen berättade att det finns många, många berättande stenar i världen. Stenar som älskar berättelser.

Ernst kunde knappt tro sina ögon.. en berättande sten? Det hade han aldrig hört talas om. "Jo... förstår du..." började stenen och fortsatte; vi små berättelsestenar flyttar in hos barn runt om i världen när julen närmar sig. Vi älskar att få lyssna på berättelser som barn berättar för oss. Vi samlar varje berättelse i vårt hjärta och sedan kan vi berätta berättelser vidare för små makadam. "Makadam? Vem är det?" frågade Ernst. "Jo.. det är små krossade sten som sprängts loss från bergen. Det är som små bebisstenar. De älskar att höra berättelser!". Ernst lyssnade och förundrades över att stenar verkar leva ett eget liv. "Så du är hos mig för att du vill få berättelser att berätta för makadam?". "Helt rätt" svarade Stenen. Ernst tog fram sin bok om snögubben Stig och började läsa för stenen. Stenen låg mjukt i sin ask och lyssnade, tillslut somnade både Stenen och Ernst. På morgonen när Ernst vaknade trodde han att allt bara varit en dröm. Han tittade mot asken och kunde se att Stenen var borta men att asken fanns kvar - det var ingen dröm! Stenen hade begett sig ut för att leta upp sin makadam där han sedan berättade vidare sagan som Ernst läst. En berättelse lever vidare i läshjärtat och berättas sedan vidare för nästa läshjärta! ♥

